

Samtale mellom kropper

Detta är inte menat att vara skönlitterära texter med ett stort djup, snarare snabba notater, flyktiga tankar, utdrag ur ett myller av insikter som dyker upp och försvinner lika fort som dom uppstod. Du kan se det som en serie titlar, en utställningskarta, eller kanske en sån där intervju med konstnären i en retoperspektiv utställning. Ta en text på måfå och låt den forma allt du ser, eller låt den betyda ingenting. Läs alla, läs ingen eller läs en, kanske tre.

Med vänliga hälsningar
Sara och Daniel.

10/8 Vi hade bestämt att idag var dagen. 10 dagar innan bröllopet och nu behövde det bli gjort. Efter en lång utdragen morgon, som för att skjuta på det vi bestämt oss för att göra redan för ett år sedan, gick vi ut i grävädret.

Himlen hängde tungt över oss. Det var som att naturen visste och iscensatte en passande kuliss.

Med tunga steg gick jag mot buren för att hämta den första. Kanske kände dom av min oro, eller så hade naturen skvallrat. Som om dom visste vad som skulle ske sprang dom och gömde sig. Jag fick tag i den modigaste, den kaxiga, den vita och grå, den jag ändå inte tyckte så mycket om. Jag höll medan Daniel högg och trots att huvudet föll mot marken ryckte kroppen i mina händer, medan livet rann ur den, innan tystnaden infann sig.

Det är bisarrt att skrapa insidan av den päls du tidigare klappat. Att sitta där med resterna av det du rått om sedan de första dagarna i livet. Det är bisarrt hur fort du distanserar dig och börjar tänka på funktion.

24/8 Vi hade gjort upp med en kille från området att han skulle komma och kolla på våra träd för att ge oss ett kostnadsförslag på att såga ner dom för oss. Han tittade på träden, bankade lite med en slägga, lyssnade på ljudet, innan han tog ett steg tillbaka. Efter en stund konstaterade han att det ständiga grävandet av diket precis bakom träden måste ha stressat dom. Han poängterade att trädet hade angripits av eldtickor och dom kommer bara när trädet redan är väldigt sjukt. Det är en aggressiv typ som bryter ner trädet inifrån och ut. Han poängterade att bålgetingarna hade använt hålligheten till sitt bo. En fågel flög förbi och utnyttjade situationen, förruttnelsen gör det till ett bra hem för många kryp. i 40 minuter stod vi och samtalade om träden på gården. Aldrig förr har jag hört någon ha så mycket att säga om träd, med sånt engagemang.

På grund av förruttnelsen skulle inte vara möjligt att klättra upp i trädet och som de stod till, mellan el-ledningar och husvägg, skulle det vara det säkrast att ta ner dom uppfifrån och ner. 10 000 kr skulle det kosta, med

rot-avdraget 7000 kr. Vi takade för hjälpen men beklagade att vi inte hade råd med en så stor utgift, som tröst skickade vi honom en artikel om Katie Paterson.

Daniel, vi försöker ha ett jämlikt förhållande han och jag, dela lika på ting och göromål. Vi kommunicerar först och främst med ord, men också med kroppen, smak och lukt. För det mesta flyter det på helt fint, ibland tar jag mig i att tro att vi kan läsa varandras tankar. Andra gånger blir det allt för tydligt att så inte är fallet. Det skapas motstånd och slitningar. Våra olika verklighetsuppfattningar skaver mot varandra sliter åt varsitt håll och river upp. En ny yta uppstår och lugnet infinner sig igen i väntan på nästa oenighet som för oss framåt i transformation.

3/9 Hvordan kan jag skifte perspektiv fra jeg og mitt til oss og vårt?

Session med planten

Jeg vet at jeg bare interakterer med signalene som går gjennom planten - det elektromagnetiske feltet som går gjennom planten, studioet og meg - men det gjør meg tydeligvis et feedback, et møte å representere i leiren.

Hvilke strategier kan vi bruke for å transendere jeg-et? Hva skjer med projeksjonene/bildet jeg har av de endre?

Mellanmateriella möten

Daniel och jag

Stenen och vattnet

Mia och musen

Skogen och hösten

jag och degen

Kropparna och tiden

Plantan och Daniel

Kaninen och träden

Mig och kaninen

Trädet och mig

9/10 Hösten närmar sig. Man kan känna det på luften även under de varma dagarna. Jag får ett behov för att samla in det sista av sommaren. Spara det till mörkare dagar.

15/9 Igår fick vi hjälp att hugga ner träden. Tre majestätiska träd föll till marken med en duns, eller kanske snarare ett utdraget graciöst brak. Min kropp var på helspänn hela dagen. Skräck, förtjusning, lättnad, sorg, glädje, allt blandat i en stämning som rusade genom kroppens nervsystem.

Jag var tvungen att gå och lägga mig för att vila efteråt.

Idag ligger dom där på backen som gigantiska kadaver som väntar på att bli undanröjda / använda / omvandlade. De kommer till användning.

Ved om vintern.

Byggmaterial.

Mat.

Jag har tagit in några bitar i studion.

Nå kommer høsten. Trærne puster ut og naturen trekker jord over seg. Det som går bort kommer igjen til våren. men i en ny form.

29/9 Kaninungarna har under de senaste veckorna, utan förvarning, dött en efter en. Några googelsök har fått mig att förstå att det inte är något ovanligt man har gett lite insikt om orsak. I måndags satt den sista ensam kvar, orörlig och ointresserad av mat och dryck. I ett desperat försök att ta hand om den dess sista tid i livet, tog jag in den. Till min förvåning piggade den till under kvällen. Nu bor den här på studiot tills vidare, att ta ut den skulle förmodligen ta livet av den. Jag kan därför inte längre ha mitt material på golvet. Vi delar nämligen samma smak kaninen och jag. Bara att den vill äta och jag vill väva.

30/9

Kaninen har ätit upp min väv. Jävla kaninjävel.

1/10

Kaninen är död

Kommer den till användning?

- # **3/10 Förra** veckan fick vi delat upp det andra trädet och sorterat det i högar på baksidan av huset.
  - stora stockar (eldande)
  - små stockar (eldande)
  - pinnar tillräckligt stora för att elda med oanvändbart ris
  - intressant material

- # Isolerad kontemplation

- # **7/10 Vi** satte in innerfönstren igår. Det är omöjligt att förneka höstens in-tågande. I förrgår när vi satt i soffan syntes röken av vår andedräkt och vi förstod att det var dags. Vi har också börjat starta upp elementen. Lukten av bränt damm får mig att tänka på husbrand men på grund av Daniels snålhet har vi bara på ett element åt gången så en eventuell brand skulle vara lätt att släcka. Så småningom kommer vi få tag på ved, då kommer elden vara något jag vill hålla liv i.

- # **24/10** The logical feeling

- # **8/11 Det** är som en ständig känsla av att ta på något ogreppbart, det där med att leva.

- # **9/11 Donald** Trump vann valet idag.
Mia gäspade när jag berättade för henne.
Bunbun verkade mer oroa sig för att inte få kos.

- # **14/11 Idag** brente vi leire i en såkalt svartbrenning. Riset fra trærne vi tidligere under høsten hadde hugget ned behøvde ryddes bort for å ikke bli til bo for rotter og piggsvin. Så fra flere aspekter behøvde denne brenningen eie rom. Det hadde vært snakk om en supermåne på nyhetene så vi tenkte at det var passende å bruke dagen for besjeling av objekter. Vi skrev ned besvergelses for tilstander vi ønsket å mane frem på hver sin papirbit.

Papiret ble siden plassert sammen med leireamuletter i en grop med sagspon. Gropen ble fylt igjen med ytterligere sagspon innen den ble dekket med en metallplate. Over platen stablet vi ris fra de felte trærne og startet en ild som vi holdt gående til langt ut på natten. Glødene sluknet ikke før kvelden etter, så først to dager senere kunne vi grave fram amulettene.

23/11 Mimrande

Når vi avrättade kaninerna sprang deras far runt på gården som han alltid gör. Jag ville inte ge honom trauman så jag försökte hålla honom undan, men han lyckades ändå snika sig intill.

Mitt intryck var att han var lycklig där han snusade runt bland de avhuggna fötterna till sina söner. De var alla killar så för honom hade de alla varit rivaler.

29/11 En man och en kvinna i byn har en stor biodling. Om sommaren hör vi surret på väg tilltåget.

(Biodling förknippades förr med äldre män med stora trädgårdar på landsbygden, men du behöver varken vara pensionär eller man för att satsa på biodling)

31/11 Jag släpper flytande bivax i kallt vatten. De påminner mig om tebladläsning. Jag tänker på en känsla eller en person och hoppas att det fångas upp av vattnet.

Tydligen har bivax använts på samma vis som teblad i spådom.

15/12 Jag gör lungräddning på elden för att hålla värmen i huset. Konstgjord andning under vintern.

16/12 Det är märkligt att karva i en svamp och tänka att den är levande, eller i alla fall har varit. Jag har svårt att förstå när den övergår från

levande till död.

När jag karvar i kaninfoten vet jag att den är död. Men det räcker med att jag vet att den har varit levande för att jag ska tycka att det är obehagligt.

När jag karvar i träet tänker jag inte ens på att den har varit levande. Det känns som det mest naturliga i världen att rispa ytan med kniven.

- # **13/1 Ytterligare** två av kaninerna dog i början av året. De verkar ha dött av samma anledning som bäbisarna som dog i början av hösten. Kaniner är känsliga säger internett. Det kanske är därför dom förökar sig så fort?

Jag försöker att inte tänka förmycket på det. Det är naturens gång – efter liv kommer död. Men det är märkligt hur svårt det är att låta bli att tänka, låta bli att sörja.

Vi har kropparna i frysen. Även om vi inte vågar äta köttet så kan skinnet användas och marken är fortfarande frusen.

Snuten död 3/1 2017

Snuten var en vaksam kanin. Som mamma till 17 barn viste hon hur man höll vakt. Hon var smart stark och snabb. Vissa dagar var hon orädd och kjelsjuk, men dom allra flesta dagar ville hon hellst att man höll sig på behörigt avstånd.

Bunbun 4/1 2017

Bunbun var en nyfiken och orädd kanin som endabarn i en kull krävde hon mycket uppmärksamhet. Hon älskade morötter och att bli kliad mellan öronen. Hon drog sig inte för att göra saker mot vår vilja men lärde sig snabbt vad nej betydde.

- # **15/1 Det** att arbeta i studion har blivit som en ritual där elden i kaminen har en central roll. Det hade varit omöjligt att arbeta utan elden. På morgonen innan jag börjar elda är det 4 grader i rummet. Mot kvällen blir det 22 grader. Om jag har hållit igång elden en hel dag startar värmen i rum

met på 14 grader dagen efter och jag sparar flera timmar med eldande. I väntan på den riktiga värmen tänder jag levande ljus för att ge en illusion av värmens närvaro.

- # **23/1 När** jag kom ut på gården i morse hade vattnet till kaninen frusit, jag hackade hål på ytan och han hoppade fram och drack. Det fick mig att tänka på vattenbadet och dammen vi tänkte anlägga i trädgården. En plats där bin fåglar och kaniner och blommor lever i symbios.

- # **Jag** føler at jeg høvler av skinnet når jeg spikker i trestokkene årer av mørkere virke dukker opp og forsvinner plutselig i neste høvelflak. Svarte, brune, røde årer. Her og der dukker føflekker opp. Årene slingrer seg gjennom stammen.

Det minner meg om noe jeg leste, att det bare er det ytterste laget innenfor barken på treet som er levende. Mellom ytterbarken og veden. resten er som hud og bein.

- # **24/1 Jag** tänker att jag har en mer känslomässig tillnärmning till min omgivning medan Daniel är mer pragmatisk, vare sig vi förhåller oss till djur, människor, växter eller konst. Det är svårt att erkänna, för det känns så förbaskat stereotyp. Men båda förhållningssätten är nödvändiga. Kanske vi kan lära av varandra och tillsammans möta världen som en bättre helhet.

- # **26/1 Idag** högg vi ved tillsammans med pappa och Kurt. Dom hade fram för allt bjudit med Daniel för motorsågen, men jag sa att jag lika gärna kan följa med jag också. Även om jag inte vågar såga med motorsågen så kan jag ju lyfta.

Pappa använder också ogärna motorsågen, men lyfter gärna och hugger med yxa. Han lärde mig att hugga ved. Jag har aldrig fått till den rätta svingen förut och min rädsla för att få yxan i benet hindrar mig från att slå ett säkert slag. Jag upplevde det som att han blev stolt när jag lyckades,

Kanske främst för att han hade lärt mig det. Han visade mig också hur jag staplade veden på samma sätt som dom hade gjort det uppe i Övertorneå.

Även om ljudet från motorsågen överröstade möjligheten för någon djupare konversation så umgicks vi där ute i skogen. Jag fick vara med på papa och Kurts gubbhäng. Möra och trötta satte vi oss i bilen tillbaka till Karlstad. Jag kände mig tacksam.

27/1 Det är den städade skogen på den östra sidan om vägen. Den är Johannes. Han sköter den väl, majestätiskt höjer sig dom höga granarna runt dig och omfamnar dig medan du traskar ner mot sjön, över stenar och mellan vattendrag och träsk.

Och så är det den täta snårskogen på den västra sidan om vägen, bredvid huset. Jag vet inte vem som äger den, men den har inte varit efterskött på många år. Många små träd slåss om platsen. Den är svårframkomlig, du måste pressa dig emellan, gå sicksack och lyfta grenar om vart annat. Det är begränsat hur långt in du orkar gå, men väl inne på en stubbe känns den välkomnande.

Jag tror jeg er praktiker ikke estetiker.

5/2 Jag uppskattar att jobba fysiskt med material. Känna materialet mot händerna. Motståndet för kroppen. Som när vi högg ner ved med pappa och Kurt. Jag fick låna ett par handskar av pappa eftersom det var kallt ute, men trots att dom storleksmässigt passade bra så uppskattade jag att ta dom av. Jag stoppade dom i fickan tillsammans med ringarna och kände nävern mot bara händer när jag slet det loss från trästumparna. Hela kroppen fick arbeta, magmuskulerna, överkroppen. På många sätt påminde det om när vi flådde och skrapade kaninskinnen. Vi skrapade näverns utsida på samma sätt som kaninens insida.

6/2 Artificiell värme.

Min bror pratade om behovet av varm färg på lamporna i Skandinavien,

kontra hans erfarenheter från Italiens kalla lysrörsbelysning. Vi använder trä och päls framför sten och snäckor.

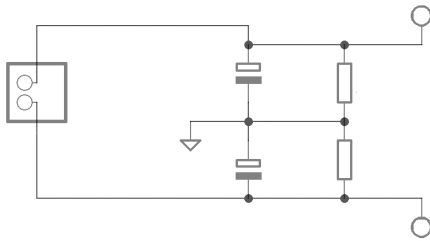
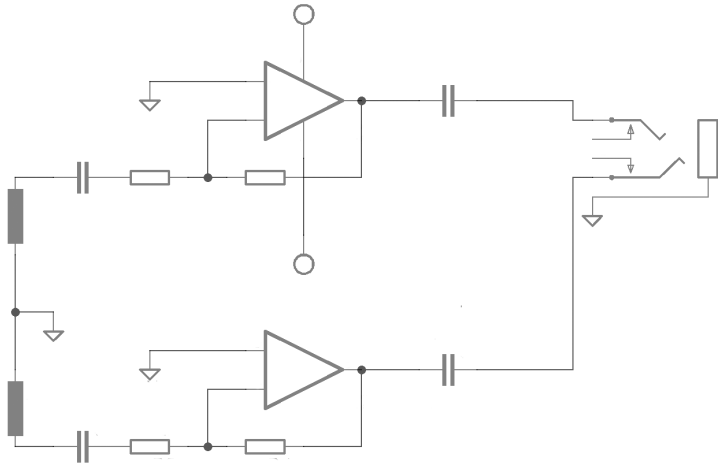
- # **8/2 Jag** oroar mig för elden igen. Att vi inte ska ha nog med ved innan våren kommer. Hur många fler månaders eldande måste vi räkna med? Hur många kubikmeter ved måste vi få tag på?

- # **12/2 Jag** sågar upp grenarna i små skivor. Det är så mycket material som inte går att elda. Att använda det till konsten ger det en innebörd en mening. Det känns respektfullt. En marmorliknande yta visar sig.. Den vittnar om trädets sjukdom men är förföriskt vacker. Som blommor sprider det ut sig från mitten mot grenens kanter och fransar upp den annars så insisterande cirkelformen.

- # **14/2 Jag** fick sågspån i ögonen. Ena ögat återhämtade sig snabbt men det högra ögat måste ha fått en reva. Jag har nu ögonlapp och irriteras över hur svårt det är att se med bara ett öga.

- # **Min** kompis Andreas hadde hjulpet meg å frakte en utstilling og vi hadde nettopp bært det inn. I smilet hans så jeg noe jeg aldri hadde lagt merke til før. Jeg identifiserer meg nok mye i min venn. Derfor var det en spesiell følelse som kom over meg da jeg la merke til smilerynkene som bredte seg utover ansiktet hans. Jeg oppdaget kanskje årringene i meg selv mens jeg fulgte linjene over kinnene. Det var også linjer som strålte ut fra øynene. Vakre linjer. Denne sammensatte følelsen kom over meg igjen mens jeg skrellet en stokk fra de døde trærne på gården. Råten og døden har gjort stokken spennende, med vakre linjer som en kropp.

- # **15/2 Att** lära känna ett material kräver att insistera på att det går. Träet är just nu runt mig hela tiden. I hallen står tre stora stockar. På gården upptar stora delar av både framsidan och baksidan. I studion är det det som håller värmen. Jag täljer i det, jag borrar i det, jag väver med det, jag gör papper av det, jag putsar det och jag limmar det. Det påverkar mig

fysiskt. Musklerna värker av dess motstånd, händerna värker från små och stora sår. Jag har fått flisor både fötter och ögon. Sågflisor fäster sig i alla mina kläder, det fäster sig till och med i mitt hår. Huden är täckt av en hinna av fint sågspån, det är inte långt ifrån att jag är ett träd.

19/2 Solen har börjat komma tillbaka, jag märker det i studion, att hålla igång elden är inte längre lika akut. Men jag märker det också på min benägenhet att vara mer ute.

Jag noterade idag hur den bara nått och jämt sträckte sig in över trädgården. Jag gick ut på åkern bredvid, den står fri från omringande skog och lyckas alltid lapa mer sol. Jag lät solen skina i ansiktet, det är något annat än eld och lampor.

20/2 Jag trodde (tydligen som dom allra flesta) att skogen mår bäst av att ha utrymme, men jag har nu förstått att det är jag som vill ha utrymmet. Det är jag som mår bäst av mellanrummen. Träden vill ha närhet och tid att växa långsamt. Jag vill ha utrymme och effektivitet.

Open source-krets som forsterker elektromagnetiske felt så vi kan lytte til dem.

Notat från 2016-2017
inför Samtale mellom kropper på
galleri BOA
av Sara Rönnbäck
och Daniel Slåttnes

För fler arbeten se:
sararonnback.com
slaattnes.com